

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 414/2024
28.03.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Ђорђа Недељкова и Алексе Бањца, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 176/23 од 21.06.2023.године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 209/23 од 27.09.2023. године, у седници већа одржаној дана 28.03.2024.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Ђорђа Недељкова и Алексе Бањца, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 176/23 од 21.06.2023.године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 209/23 од 27.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 176/23 од 21.06.2023.године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору у трајању од 16.11.2022.године до 17.11.2022.године.

Истом пресудом окривљеном је изречна мера безбедности забране приближавања и комуникације са оштећеном ББ, на удаљености мањој од 100 метара, око места становања оштећене и свако даље узнемиравање оштећене у трајању од две године, рачунајући од дана правноснажности одлуке, и одређено је да се наведена мера може укинути и пре истека времена на које је одређена ако престану разлози због којих је одређена, док се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Поред тога, истом пресудом, окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка оштећеној ББ на име награде и нужних издатака пуномоћника адвоката, чија висина ће бити одређена накнадно посебним решењем, док је ослобођен плаћања судског паушала, а других трошкова кривичног поступка није било.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 209/23 од 27.09.2023. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног и ОЈТ у Новом Саду, изјављене против првостепене пресуде, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА, адвокати Ђорђе Недељков и Алекса Бањац, због повреде кривичног закона, док из образложења произлази повреда одредаба члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те преиначи побијане пресуде, на тај начин што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Из образложења захтева за заштиту законитости произлази да браниоци окривљеног АА истичу повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, наводима да изрека пресуде не садржи потпуни опис кривице у складу са одредбама члана 22. КЗ, односно да недостаје елемент умишљаја, у смислу члана 25. КЗ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани из следећих разлога:

Основни облик кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика чини онај ко применом насиља, претњом да ће напасти на живот или тело, дрским или безобзирним понашањем угрожава спокојство, телесни интегритет или душевно стање члана своје породице.

Одредбом члана 14. КЗ прописано је да је кривично дело оно дело које је законом предвиђено као кривично дело, које је противправно и које је скривљено (став 1.), а одредбом члана 22. КЗ прописано је у ставу 1. да кривица постоји ако је учинилац у време када је учинио кривично дело био урачунљив и поступао са умишљајем, а био је свестан или је био дужан и могао бити свестан да је његово дело забрањено. Одредбом члана 25. КЗ прописано је да је кривично дело учињено са умишљајем кад је учинилац био свестан свог дела и хтео његово извршење или кад је учинилац био свестан да може учинити дело па је на то пристао.

Имајући у виду цитирани законски опис бића кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, то, по налажењу овог суда, из чињеничног описа кривичног дела из изреке правноснажне пресуде и то навода да је

окривљени АА „ дана 31.10.2021. године...у кући где живи оштећена, његова баба ББ...способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан забрањености истог, те хтео његово извршење, дрским и безобзирним понашањем, претњама угрозио спокојство и душевно стање члана своје породице...на тај начин што је наведеног дана дошао на поменуту адресу и на улици испред куће ... ушао у вербалну расправу са истом, јер је од ББ тражио новац, који она није хтела да му да....у току расправе почео је да виче на оштећену и тада јој је упутио речи претеће садржине и рекао је да ће је убити, да ће је запалити, да ће запалити гробове, да ће запалити њену кућу, да ће је закопати, а онда поново откопавати да би је поново закопао, а такође јој рекао и речи да спокојна неће умрети, те ју је и псовао.“

Имајући у виду наведено, по оцени овог суда из изреке побијане правоснажне пресуде јасно произлазе сви субјективни и објективни елементи кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1.КЗ за које је окривљени АА и оглашен кривим.

Према томе, у изреци правоснажне пресуде је описана кривица окривљеног (урачунљивост, умишљај и свест о противправности), конкретизоване радње које је окривљени предузео критичном приликом, па су неосновани наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног – адвоката Ђорђа Недељкова и Алексе Бањца, којима се указује да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП.

У осталом делу захтева за заштиту законитости, браниоци истичу битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, наводима да је изрека пресуде неразумљива, као и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, наводима да су разлози пресуде противречни изреци, а које повреде нису дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, па се Врховни суд у оцену ових навода није упуштао.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Ђорђа Недељкова и Алексе Бањца, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић